

همبال نسیم‌های دریایی

امروز چقدر خالی از شعرم

امروز چقدر خالی از شورم

از کوچۀ شور و حال خود انگار

قدّ دو سه چرخ، دورِ خود ، دورم

منظومۀ دورِ رفته از یادم

تبعیدی کهکشهان خاموشم

سیارۀ سرد بی سرانجامی

افتاده به گوشه‌ای فراموشم

از من چه نشان تازه می‌جوید؟

از من که زبان گفتنم خسته است

پرواز به عالم خیالم کو؟

صد پنجره رو به روی من بسته است

امروز تمام آرزویم این:

پرواز به آسمان رؤیایی

با بال و پر خیال شعری خوش

همبال نسیم‌های دریایی.